

[Socialministeren.]

stemmelse med et cirkulære, dersom man i folketingsudvalget bliver enig om, at et sådant udstedes.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen betegnede lovforslaget som fremkommet under falsk varebetegnelse. Det vil jeg nu gerne protestere imod; det udgiver sig ikke for mere, end det er, nemlig i situationer, hvor der er trang tilstede blandt de værnepligtige, at være et led i en social lovgivning for om muligt at hjælpe de pågældende igennem deres vanskeligheder. Det er det, lovforslaget tager sigte på, og ikke at give løn til alle soldaterne. Jeg forstår, at det ærede medlem mente, at visse soldater har det bedre end dem, der er ude i de frie erhverv, og det er nok tænkeligt. Hvis man ude i de frie erhverv ville stille sig lidt mere velvilligt overfor de pågældende, skulle jeg være den sidste til at sige, at det må man ikke; hellere end gerne for mig må de frie erhverv give de pågældende eventuelt halvdelen af lønnen, eller hvad man nu vil — det skal jeg ikke have det mindste imod. Men de tilfælde, der omhandles i det foreliggende lovforslag, er sådanne, hvor mennesker er i trang på grund af indkaldelse, og dem må vi være med til at hjælpe. Andet og mere giver lovforslaget sig ikke ud for.

Søren Olesen: Den højtærede socialminister udtalte, at hvis man indenfor de frie erhverv ville gå ind på at give soldaterne de samme betingelser, som gælder for dem, der er ansat i det offentlige tjeneste, ville han ikke have noget imod det. Men det magter mange frie erhverv ikke. En mand, der beskæftiger en, som bliver indkaldt til militærtjeneste, kan ikke samtidig give vedkommende løn og lønne en stedfortræder — det er umuligt. (*Socialministeren* [Strøm]: Det ved man jo ikke!). Det vil i hvert fald kun være et mindretal af de private erhvervsdrivende, der kan det, enten det så drejer sig om det ene eller det andet erhverv.

Noget andet er, om socialministeren mener,

at det, der står i lovforslaget om at holde vikar, også kan omfatte det forhold, jeg her tænker på. Hvad vil den højtærede socialminister sige til, at f. eks. en tjenestekarl ude på landet holder vikar i de 18 måneder, han er indkaldt, og får udgiften hertil dækket af socialudvalget? Det tror jeg alligevel ikke ministeren vil gå ind på; jeg ved det naturligvis ikke, men hvis det skulle være tilfældet, glider vi hen imod det, jeg udtalte ønske om: at alle værnepligtige får ens behandling og får løn i den tid, de er inde.

Socialministeren (Strøm): Jeg forstår, at når det ærede medlem taler om at holde vikar, er det, fordi det ærede medlem er skolelærer, og fordi der indenfor skolen er noget, der hedder at holde vikar, hvortil man i slige situationer kan få nogen støtte. Det ærede medlem ryster på hovedet — det er altså ikke det, det ærede medlem tænker på. Det ærede medlem mener måske, at det offentlige skulle sige til de frie erhverv, at hvis der er tale om under indkaldelse at stille en vikar, skal det offentlige betale det. Heroverfor vil jeg sige, at jeg ikke på nuværende tidspunkt kan svare på, hvordan jeg for mit vedkommende, hvis det kommer så vidt, vil stille mig. Men den lovgivning, der her er tale om, tager, som jeg allerede har sagt, sigte på, at hjælpe de familier, der på nuværende tidspunkt er i vanskeligheder. Det er det, det foreliggende lovforslag går ud på, og ikke mere.

(Kort bemærkning).

Søren Olesen: Nej, for lærernes vedkommende er det netop sådan, at kommunen udbetaler halv løn i den tid, de er inde, og samtidig lønner vikaren, så der er altså ikke noget problem. Når der i lovforslaget tales om at holde vikar, forstår jeg det sådan, at den, der har startet eget erhverv, kan holde en bestyrer i den tid, han er indkaldt, og få hjælp dertil; men jeg mener, at den, der tjener og ikke har sit eget erhverv, lige så vel kunne være berettiget til at få en